

زنده باد ۸ مارس، نابود باد هر گونه ستم و تبعیض علیه زنان

هشت مارس روز جهانی زن، روز مبارزه علیه هر گونه ستم، تبعیض و نابرابری جنسی است. هشت مارس روز خروش و جوش زنانی است که رنج دوران را بر چهره دارند. روزی که غریو فریاد "رهایی زن ممکن است" جهان را تسخیر می‌کند. روزی که در کنار دردها و رنج‌ها، طعم شیرین پیروزی را مزه مزه می‌کنیم، آن‌هم در فضایی که از هیاو و پایکوبی‌مان به وجد آمده است.

بگذار در کنار هم و دست در دستان یکدیگر، بار دیگر فریاد بزنیم: "زنده باد ۸ مارس، نابود باد هر گونه ستم و تبعیض علیه زنان" و این‌گونه گرامی بداریم راه و مبارزات زنانی را که در طول تاریخ برای رهایی زن و پایان دادن به تمامی نابرابری‌ها جنسی، قهرمانانه به پای آرمان‌هایشان ایستادند.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

شما در زیر چکمه‌های خونین حکومتی زندگی می‌کنید که می‌توان آن را یکی از ضدزنان‌ترین حکومت‌های تاریخ معاصر نامید. آن‌هم در دنیایی که روز به روز در برابر عظمت و توان شما بیشتر سر خم می‌کند.

دنیایی که در آن بیش از پیش برابری زن و مرد به یک شعار همگانی تبدیل شده است. فریاد برابری زن و مرد آن‌چنان طنین افکنده که دیگر کسی را یارای ابراز مخالفت با این شعار نیست، و این تنها کودن‌ترین بازماندگان قرون سپری شده هستند که هنوز در تفکر پوسیده‌ی خود دست‌وپا می‌زنند و زن را نه یک انسان که چیزی در حد برده‌ی جنسی مرد می‌نامند، آن‌هم با تکیه بر باورهای خرافاتی و قوانینی که مانند خودشان بازمانده از قرون سپری شده‌ی تاریخ هستند.

آن‌ها مزورانه از مقام زن در اسلام می‌گویند و از این که پایه و اساس خانواده با زن است، اما وقتی که پای بدیهی‌ترین حقوق یک مادر مانند سرپرستی کودک به میان می‌آید، قوانین اسلامی به جلو آمده، فریاد "واسلاما" بلند می‌شود و با وقاحت تمام می‌گویند: "نه! سرپرستی کودک متعلق به پدر است، اگر پدر نبود پدربزرگ، اگر پدربزرگ نبود عمو" و این‌گونه است که معنای واقعی "پایه و اساس خانواده زن است" آشکار می‌گردد، زنانی که حقی برای سرپرستی کودکان خود ندارند. از محدودیت جنسی برای زنان به عنوان افتخار و نتیجه‌ی مقام بالای زن در اسلام یاد می‌کنند!! اما هرگز حاضر نمی‌شوند این افتخار را به گردن مردان نیز آویزان کرده و آن‌ها را از ازدواج دوم و سوم و چهارم و گرفتن زن‌های صیغه‌ای محروم کنند. وقتی صحبت از حق مسافرت می‌شود، حتا با وقاحت از ضرورت اجازه داشتن زن تا سن ۴۰ سال از همسر یا پدر برای مسافرت، به‌منظور جلوگیری از فساد زنان در خارج از کشور سخن می‌رانند، اما معلوم نیست که چرا حق مسافرت برای مردان، مردانی که در اسلام دارای آزادی

جنسی هستند، منشا فساد نمی‌تواند باشد!! حکومتی که زنان، را به بند و زنجیر کشیده و با بهره‌گیری بیشتر از قوانین اسلامی تنها محدودیت‌های بیشتر را بر آن‌ها اعمال می‌کند که تشدید آپارتاید جنسیتی در دانشگاه‌ها که دختران را از بسیاری از رشته‌های دانشگاهی محروم ساخته یکی از این سیاست‌هاست.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

رهایی زن و برابری زن و مرد ممکن است، اما این برابری زمانی به شکلی همه جانبه تحقق پیدا می‌کند که کارگر نیز آزاد شود. تا وقتی که مناسبات طبقاتی حاکم است و تا زمانی که این مناسبات مانع رشد آزادانه‌ی انسان‌ها و تکامل فکری و جسمی آن‌ها می‌گردد، نمی‌توان از برابری واقعی و به طریق اولی از آزادی و رهایی زن سخن گفت.

نابرابری زن و مرد محصول مناسبات طبقاتی می‌باشد و جامعه‌ی سرمایه‌داری به‌عنوان شکلی از مناسبات طبقاتی، به این نابرابری اشکال نوینی بخشید. سرمایه‌داری نه تنها زنان را با دستمزدهایی به‌مراتب کمتر از مردان به‌کار گرفت که با تحمیل کارخانگی به زنان، و در واقع کاهش ساعات استراحت آن‌ها، مانعی افزون بر مردان، بر سر راه رشد فکری و جسمی زنان فراهم آورد و این‌گونه شرایط را برای قرارگرفتن آن‌ها در جایگاهی به مراتب پایین‌تر از مردان و اعمال انواع گوناگون ستم بر آنان مهیا نمود، از خشونت خانوادگی تا خشونت اجتماعی، از خشونت و سوءاستفاده جنسی تا بردگی جنسی، از پست و حقیر شمردن تا کشتن به جرم دوست داشتن و عشق ورزیدن. شرایطی که عدم استقلال اقتصادی زنان و موقعیت برتر اقتصادی و اجتماعی مردان، موجب تشدید آن گردید.

اگرچه مبارزه برای برابری زن و مرد هرگز به انقلاب اجتماعی منوط نمی‌شود و در هر شرایطی این مبارزه برای زنان و بر سر خواست‌های مشخص جریان دارد، اما در کنار مبارزه برای برابری حقوق، سیاسی، اجتماعی زن و مرد در جامعه‌ی سرمایه‌داری، همان‌قدر که برای یک کارگر مرد شرط اصلی رهایی در نابودی نظام سرمایه‌داری و انقلاب اجتماعی است، برای یک کارگر زن نیز شرط اصلی رهایی همان می‌باشد. همان‌طور که برای یک معلم زن، یک پرستار زن و یا دیگر زنان زحمتکش و ستم‌دیده‌ی جامعه همچون زنان خاندان در خانواده‌های کارگر و زحمتکش، این مسأله‌ای حیاتی است.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

کمونیست‌ها همواره پیگیرترین مدافعان برابری زن و مرد بوده‌اند و سازمان ما، بعنوان یک سازمان کمونیست مدافع پیگیر آزادی و برابری زن و مرد در تمامی عرصه‌ها می‌باشد و این را در برنامه‌های خود نیز بازتاب داده است. سازمان ما که برای یک جامعه‌ی سوسیالیستی مبارزه می‌کند، معتقد است که تنها با یک انقلاب اجتماعی می‌توان به برابری بین زن و مرد و رهایی زن به طور واقعی و اصولی تحقق بخشید. سازمان ما بر این عقیده است که اولین شرط یک انقلاب اجتماعی موفق در ایران، برپایی حکومت شورایی کارگران و زحمتکشان است که از جمله وظایف فوری این حکومت پایان دادن به هرگونه تبعیض، ستم و نابرابری جنسی و تحقق بی‌قید و شرط و کامل حقوق سیاسی و اجتماعی زن و مرد است. در برنامه سازمان ما آمده است

تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک جانبه، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جدا سازی زن و مرد در موسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره باید به فوریت ملغا شوند.

هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدیدی در مورد نقض آن‌ها اعمال گردد.

مزد برابر در ازای کار برابر، برابری حقوق زن و مرد در امر طلاق، ارث و تکفل اولاد، حق زنان در انتخاب پوشش، حق سقط جنین بدون قید و شرط، آزادی زن در انتخاب همسر و مصون ماندن زندگی خصوصی زن از هرگونه تعرض، نیز از جمله مواردی است که باید به فوریت به مرحله اجرا درآید.

زنان مبارز ایران! زنان کارگر و ستم‌دیده!

سازمان فدائیان (اقلیت) متعلق به تمامی زنان کارگر، زحمتکش و مبارزیست که برای انقلاب اجتماعی مبارزه می‌کنند، از همین‌رو با پیوستن به صفوف سازمان، به مبارزه برای برابری و رهایی زنان نیرویی بیش از گذشته بخشید.

ما فرا رسیدن هشت مارس روز جهانی زن را با قلبی سرخ و گل‌هایی به رنگ فردا، به تمامی زنان آگاه و مبارز، به تمامی زنان کارگر و ستم‌دیده‌ی ایران و جهان تبریک می‌گوییم.

ما روزی را آرزومندیم و برای آن تا آخرین نفس پیکار می‌کنیم که دست در دستان یکدیگر رهایی زنان و برابری واقعی و کامل زن و مرد را در سرزمینی به وسعت جهان جشن بگیریم.

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

نابود باد ستم و تبعیض علیه زنان

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد حکومت شورائی

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی

سازمان فدائیان (اقلیت)

اسفند ماه ۱۳۹۱